

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Ordonanța Asiguratorie Europeană de Indisponibilizare a Conturilor Bancare](#) > [Italy](#)

Ordonanța asiguratorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Italia

Italia

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asiguratorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța districtuală în care a fost întocmit actul autentic, completul fiind alcătuit dintr-un singur judecător.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Președintele instanței în raza căreia se află domiciliul sau reședința debitorului ori sediul social al debitorului, dacă este o persoană juridică. În cazul în care debitorul nu are domiciliul, reședința în Italia sau, dacă este persoană juridică, dacă nu își are sediul în Italia, autoritatea competentă este președintele instanței din Roma.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Legislația italiană prevede efectuarea de căutări electronice pentru a obține informații privind conturile bancare. Mai precis, președintele instanței poate dispune ca executorul judecătoresc să acceseze, prin conexiune digitală, informațiile stocate în bazele de date ale autorităților publice (în special evidența conturilor deținute la operatorii financiari din registrul fiscal și bazele de date ale organismelor de securitate socială) pentru a obține toate informațiile relevante. Printre aceste informații se numără legăturile dintre debitor și instituțiile de credit, pe de o parte, și angajatori sau comitenți, pe de altă parte. În cazul unei defecțiuni tehnologice, executorul judecătoresc poate obține informațiile direct de la operatorii respectivi.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asiguratorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța, în complet de judecată, din care face parte judecătorul care a emis ordonanța asiguratorie. Judecătorul care a pronunțat decizia atacată nu poate face parte din completul de judecată.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asiguratorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea actelor intră în responsabilitatea:

- (a) executorul judecătoresc, în situațiile descrise la articolul 23 alineatul (5) din regulament;
- (b) grefei instanței care a emis ordonanța asigurătorie, în situațiile care intră sub incidența articolului 10 alineatul (2), a articolului 23 alineatul (6), a articolului 25 alineatul (3) și a articolului 36 alineatul (5) din regulament;
- (c) grefei instanței responsabile cu executarea, în situațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (2) din regulament;
- (d) grefei instanței de la domiciliul debitorului, în situațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din regulament;
- (e) creditorului, în situațiile prevăzute la articolul 23 alineatul (3) paragraful 2.

În cazul în care ordonanța asigurătorie a fost pronunțată de un alt stat membru decât Italia, în situațiile menționate la articolul 10 alineatul (2), articolul 23 alineatul (3), articolul 23 alineatul (6) și articolul 25 alineatul (3), instanța de drept comun este competentă să execute ordonanța asigurătorie [a se vedea articolul 50 litera (f)].

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța de drept comun de la locul de reședință al terțului [articolul 678 din Codul de procedură civilă (*codice di procedura civile*)], care acționează în conformitate cu normele privind exproprierea de la terți, după ce debitorului i-au fost notificate sau comunicate actele în temeiul articolului 28 din regulament.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Conturile comune și conturile diverșilor titulari pot face obiectul sechestrului numai proporțional cotei care îi revine debitorului. Cotele diferiților titulari de conturi sunt prezumate a fi egale, în afara cazului în care există probe contrare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Sunt exceptate de la sechestr, în sensul dispozițiilor coroborate ale articolelor 545 și 671 din Codul de procedură civilă, următoarele:

- (a) plățile de întreținere, cu excepția pensiilor alimentare, dar numai cu autorizația președintelui instanței ori a unui judecător delegat de președinte și numai pentru cota stabilită prin ordin judecătoresc;
- (b) sumele plătite în scop caritabil sau pentru întreținerea persoanelor sărace și sume datorate pentru situații de maternitate, de boală sau pentru cheltuieli funerare suportate de casele de asigurări, de asigurările sociale sau de instituții caritabile;
- (c) sumele datorate de persoane private sub formă de remunerații, salarii sau alte plăți în legătură cu o relație de muncă, inclusiv cele datorate ca urmare a unei concedieri pot fi poprite în vederea efectuării plăților de întreținere, în măsura în care sunt autorizate de președintele instanței sau de un judecător delegat de președinte; aceste sume pot fi sechestrate doar în proporție de o cincime; sechestrul la care concură mai multe cauze simultane din cele prezentate anterior nu se poate extinde la mai mult de jumătate din aceste sume;
- (d) renta viageră, în cazul în care este constituită cu titlu gratuit și dacă se dispune că nu trebuie să facă obiectul popririi ori sechestrului, în limitele nevoilor de întreținere ale creditorului;
- (e) sumele care trebuie plătite de un asigurator persoanei care deține o poliță de asigurare sau beneficiarului asigurării se supun, raportat la primele de asigurare plătite, dispozițiilor referitoare la revizuirea actelor care aduc prejudicii creditorilor, precum și dispozițiilor referitoare la întregirea masei succesoriale, impozitarea și reducerea donațiilor;

(f) sumele datorate cu titlu de pensie, de indemnizații care țin loc de pensii sau de alte prestații de pensii, cu precizarea că din aceste sume nu poate fi poprită o sumă mai mare decât cea corespunzătoare sumei maxime a alocației sociale lunare, plus o jumătate, iar cota care depășește această sumă poate fi poprită în limitele stabilite la literele (c) și (d);

(g) fondurile speciale constituite de întreprinzător pentru asigurările sociale și asistența medicală, inclusiv fără contribuțiile angajaților, în cazul în care acestea privesc plățile efectuate de creditorii întreprinzătorului sau de lucrători.

Există, de asemenea, prevederea că sumele datorate ca remunerații, salarii și alte plăți legate de raportul de muncă sau de funcția ocupată, inclusiv cele obligatorii ca urmare a concedierii sau cu titlu de pensie, precum și indemnizațiile care servesc drept pensie sau alte prestații de pensie pot fi supuse, dacă sunt virate într-un cont bancar sau poștal în numele debitorului, unei popriri a cărei valoare depășește de trei ori alocația socială, în cazul în care creditarea contului are loc înainte de poprire; în cazul în care creditarea are loc la data sau ulterior datei popririi, aceste sume pot fi poprite în limitele stabilite la alineatele (3), (4), (5) și (7) din dispozițiile speciale prevăzute de lege.

Debitorul este cel care trebuie să demonstreze că respectivul credit este scutit de sechestru.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Ca regulă generală, custodele activelor care fac obiectul unui sechestru, și anume o bancă în cazul unui cont bancar supus sechestrului, este autorizat să solicite o indemnizație pentru păstrarea și conservarea activelor, stabilită conform tarifelor în vigoare sau conform uzanțelor, împreună cu rambursarea cheltuielilor dovedite cu acte și care sunt indispensabile pentru conservarea activelor. Aceste cheltuieli cuprind costurile suportate pentru comunicarea declarației menționate la articolul 25 din regulament.

Partea responsabilă pentru efectuarea plății, cu titlu provizoriu, este solicitantul. Instanța este cea care trebuie să emită o hotărâre definitivă cu privire la partea obligată la plată.

În conformitate cu articolul 14, banca nu trebuie să perceapă comisioane aferente furnizării de informații cu privire la conturi. Băncile au obligația stabilită prin lege de a actualiza arhivele care, în Italia, sunt consultate pentru a se obține informații cu privire la conturile bancare în sensul articolului 14 din regulament.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Fără a se aduce atingere taxelor judiciare datorate în temeiul articolului 42 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, în cazul în care emiterea ordinului de sechestru a fost solicitată în Italia, prelucrarea și punerea în execuție a ordinului de sechestru atrag după sine, în Italia, plata taxelor aferente obținerii de copii de acte judiciare și tarifele care trebuie plătite funcționarilor instanței pentru transmiterea documentelor.

Taxele aferente obținerii de copii se stabilesc în baza tabelului cuprins în Anexa 7 la Decretul nr. 115 din 30 mai 2012 al Președintelui Republicii, – *Dispoziții legislative și regulamente privind cheltuielile judiciare.*

În ceea ce privește taxele care trebuie plătite pentru comunicarea documentelor, trebuie să se facă o diferență, și anume dacă documentele sunt transmise direct destinatarului de către un funcționar al instanței ori dacă sunt transmise prin poștă. În primul caz, funcționarului instanței trebuie să i se plătească o indemnizație de transport, în temeiul articolului 27 din dispozițiile legislative consolidate menționate anterior, calculate în conformitate cu articolul 35 din aceste dispoziții și pe baza tarifelor de referință actualizate anual prin decret al Ministerului Justiției. În al doilea caz, se vor rambursa, cu titlu de indemnizație, cheltuielile de expediție. În ambele cazuri — și anume destinatarului i se înmânează documentul sau îi este transmis prin poștă — tariful care trebuie plătit este prevăzut la articolul 27 din dispozițiile legislative consolidate, fiind calculat în conformitate cu articolul 34. În cazul în care transmiterea documentului este urgentă, ambele tarife se majorează în conformitate cu articolul 36

din dispozițiile legislative consolidate.

A se vedea articolele menționate anterior și anexa 7 la Decretul prezidențial nr. 115/2012, la următorul [link](#).

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Nu există nicio ordine ierarhică atribuită dispozițiilor naționale.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Instanța de drept comun, prezidată de un judecător unic. Pentru procedura menționată la articolul 34 din regulamentul, competența aparține instanței în a cărei circumscripție debitorul terț își are reședința sau sediul social.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Calea de atac împotriva unei hotărâri în temeiul articolelor 33, 34 și 35 din regulamentul se formulează în fața instanței ordinare, reunită în complet colegial. Termenul de recurs este de 15 zile și decurge de la data la care instanța a emis ordinul sau de la data comunicării acestuia, dacă este anterior.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

Valoarea taxei standard variază în funcție de tipul de procedură și de valoarea cauzei.

În mod concret:

- (a) în cazul procedurilor prevăzute la articolele 21 și 37 din regulamentul, taxa standard este de 98 EUR pentru hotărârile judecătorești, de 147 EUR pentru căile de atac și de 196 EUR pentru hotărârile Curții de Casație;
- (b) în cazul procedurilor prevăzute la articolele 8, 33 și 35 din regulamentul, taxa standard se plătește în funcție de următoarele sume:
  - a) 21,50 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare de până la 1 100 EUR;
  - b) 49 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 1 100 EUR și până la 5 200 EUR;
  - c) 118,50 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 5 200 EUR și până la 26 000 EUR;
  - d) 259 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 26 000 EUR și până la 52 000 EUR, precum și pentru procedurile civile a căror valoare nu poate fi stabilită;
  - e) 379,50 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 52 000 EUR și până la 260 000 EUR;
  - f) 607 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 260 000 EUR și până la 520 000 EUR;
  - g) 843 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 520 000 EUR.
- (c) în cazul procedurilor prevăzute la articolul 34 din regulamentul, se aplică următoarele taxe standard:
  - a) 43 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare de până la 1 100 EUR;
  - b) 98 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 1 100 EUR și până la 5 200 EUR;
  - c) 237 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 5 200 EUR și până la 26 000 EUR;
  - d) 518 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 26 000 EUR și până la 52 000 EUR;

- e) 759 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 52 000 EUR și până la 260 000 EUR;
  - f) 1 214 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 260 000 EUR și până la 520 000 EUR;
  - g) 1 686 EUR pentru procedurile privind cereri cu o valoare peste 520 000 EUR.
- (d) în cazul procedurilor prevăzute la articolul 14 din regulamentul, taxa standard este de 43 EUR.

Cheltuielile de judecată se plătesc la începutul procedurii, în momentul introducerii căii de atac.

În plus, se plătește un avans forfetar de 27 EUR reprezentând taxe, indemnizații de deplasare și cheltuieli poștale necesare pentru notificarea sau comunicarea actelor, efectuată la cererea reprezentantului biroului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Sunt acceptate numai traduceri în limba italiană.

■ Ultima actualizare: 08/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.